

[Forsvarsministeren.]

derfor, jeg oplæste P. Albin Hanssons Ord — i alt Fald for en Del Aar kunde blive taget ud af den politiske Debat.

Jeg synes derfor, at man ved dette Møde og ved adskillige andre Møder har været lovlig højroret. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, Formanden for det konservative Folkeparti her i Folketinget, udtalte for en Tid siden under en Polemik med den højtærede Statsminister, hvor han genkaldte i Erindringen et Møde, hvor den tidligere Formand for det konservative Folkeparti havde været til Stede, med et lunt Blink i Øjet, at han i alt Fald skulde garantere for, at Piper som det konservative Folkepartis Formand ved den Lejlighed ikke havde sagt for meget, og deri havde han Ret. Vi, der kendte Piper, det konservative Folkepartis tidligere Formand, har saa tidt lagt Mærke til og ogsaa i mange Tilfælde beundret den Styrke, den Mand havde derved, at han altid to Gange overvejede, inden han fremsatte en bestemt Udtalelse. Der kom altid et Tidspunkt, hvor man kunde faa hans Mening at vide; men han overvejede grundigt og mere end een Gang, før han fremsatte sine Udtalelser, og jeg tror, at Partiførerne for alle Partier havde godt af at lægge sig det paa Sinde, at ogsaa for Politikere gælder det gamle Ord, at Tale er Sølv, men Tavshed kan ogsaa — i alt Fald undertiden — være Guld.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte ved den samme Lejlighed om, at Militærspørgsmaalet laa i Kaos her i dette Land. Ja, han er den rette til at tale om dette. Jeg synes, hans Bestræbelser bestandig er gaaet ud paa større og større Forvirring, mere og mere Kaos paa det Omraade, og jeg synes ogsaa, hans allersidste Udtalelser angaaende denne Sag klart har bevist, at det ærede Medlem ønsker mere Forvirring, end der alt i Forvejen er. Han har jo udfoldet meget stærke Bestræbelser — det er jo ikke noget usædvanligt — for, om muligt, at faa Venstre delt. Jeg tror dog ikke, det vil lykkes ham.

Det var altsaa Ouverturen. Med Hensyn til selve Debatten har jeg naturligvis en hel Del Udtalelser at fremsætte overfor de forskellige Partiers Ordførere. Den første, der optraadte, var det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, den tidligere socialdemokratiske Forsvarsminister. Det store Spørgsmaal, der rejser sig her, er naturligvis, om vi skal værne vort Landomraade i kritiske Tider, eller vi skal lade staa til, lade 7 og 5 være lige. Det er det Spørgsmaal, vi skal

tage Standpunkt til. Det ærede Medlem var saa kommet til det Resultat, at vi skulde kun konstatere et Neutralitetsbrud. Ja, hvad vil det nu egentlig sige, er det mere end et Ordspil? Jeg kan tænke mig, at det ærede Medlem vil henvisse til en Udtalelse, der er fremsat af en tidligere fremragende Politiker, Hr. J. C. Christensen, hvor han har talt om at konstatere Neutraliteten. Men han har jo gjort udførligt Rede for, hvad han mente med det Ord — det kan jeg naturligvis godt oplæse her, men jeg tror, det er overflødigt —, idet han nemlig siger, at hvad enten man taler om at konstatere eller værne om Neutraliteten, er det i Virkeligheden et og det samme. Men hvad vil det sige efter det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Fortolkning? Han siger nemlig, at der maa ikke løsnos et Skud. Her maa jeg nu for det første konstatere en Uenighed mellem det ærede Medlem og hans Arbejdsfælle paa dette Omraade, det ærede Medlem Hr. P. Munch. Nu vil vi for en Gangs Skyld have en Forklaring af det ærede Medlem. Vi maa have en nærmere Forklaring paa, hvad han egentlig mener med det, og det kan vi faa ved at tage et konkret Eksempel paa, hvad der kan indtræffe under en Konflikt i Nærheden af vore Kyster, saaledes som vi saa det under Verdenskrigen. Det ærede Medlem vil jo have Vagtskibe, Undervandsbaade og Torpedobaade. Der ligger altsaa Vagtskibe udstyrede med Kanoner ved Sydsjællands Kyst. Der sker en Neutralitetskrænkelse, idet et fremmed Skib forfølger en halvvejs havareret fjendtlig Torpedobaad, der i miserabel Tilstand søger ind under den danske Kyst. Skal det ærede Medlems Vagtskibe saa ganske roligt efter at have meddelt, at der sker et Neutralitetsbrud, se paa, at denne havarerede Torpedobaad, skydes i Sænk? Jeg synes, man saa med god Grund kan spørge, som det allerede er sket: hvad skal disse Vagtskibe egentlig have Armering til? Som Legetøj er det dog for dyrt! Og hvorledes tror man, slig Optraeden i det hele vilde blive bedømt ved en Fredsslutning? Ja, det er ikke til at forstaa, men det er ikke første Gang, det ærede Medlem fremsætter saadanne Betragtninger, og jeg antager da ogsaa — jeg kender jo det ærede Medlem gennem mange Aar —, at Fornuftgrunde preller af imod ham.

Man taler her i stor Almindelighed — det gør det ærede Medlem Hr. P. Munch ogsaa — om Bevogtningsopgaver og Kampopgaver. Maa jeg spørge: hvor er Skæringspunktet? Det kunde være rart at faa det